

שבעת ימים פרק ראשון יומא

יפ.

עין משפט
נר מצוה

צו א ב מיי פ"ה מהל' צית הבחירה הלכה ז'
צו ג מיי פ"ו מהלכות ציאת מקדש הלכה יא'
צו ד מיי פ"ה מהלכות צית הבחירה הלכה ז'
צו ה שס הלכה ז'
צו ו שס פ"ח הלכה ח'
קן ז מיי פ"ג מהלכות עבודת יוה"כ הלכה ז'
קא ח שס הלכה ג'
ט [מיי פ"ו מהלכות נדרים הלכה ט']

מוסף רש"י

הני כהני. לענין
הקרבנות קרבנות, שלוחי
דרחמא ניהו. ולא
שלוחי דידן, ונפקא מינה
למודר הנאה מכהן, שהכהן
מוותר להקריב קרבנותיו
(קדושין כג.). שלוחי
דידן. דעלי קרבן (נדרים
לה.).

רבינו חננאל

[illegible]

ששם מדיחין ^(ט) (קדשי) קדשים. הא דלמרינן לעיל (דף טו.) ששולחנות היו צעורה להדיח עליהן הקדשים וכדכתיב ובהדיא ביחזקאל (מ) י"ל דבשר קדשים מדיחין על השולחנות אבל קרבי קדשים שיש בהן פרט ומאפי' מדיחין אולם בלשכת המדיחין^(י).

לשבת בית הפרוה. ו"א"ת מא

שני דכי תנא להו ברישא
נקט לשכת המלך ולשכת בית הפרוה
ולשכת המדיחין ובי מפרש להו מפרש
לשכת המדיחין והדר לשכת הפרוה
וי"ל אי הוי מפרש לשכת בית הפרוה
ברישא היכי ליתמי ועל גגה היה כן
טובל כ"י ואכתי ולא קמתי היכי סליק
להסם להכי תנא לשכת המדיחין
ברישא ומסם היתה מסיבה לגג בית
הפרוה אמנם ראימי במסכת מדות
(פ"ה מ"ג) ושם מפרש לשכת הפרוה
ברישא כי סידרא דרישא וגם במקל
ספרים שלנו יש כמו כן בבבא:
מי

מה היתה משמשת אבא שאול^א אומר לשכת כ"ג היתה אחורי שתיהן ומשם
שלשתן שוה לשכת הגולה שם היה בור הגולה והגלגל נתון עליו ומשם
מספיקין מים לכל העזרה לשכת הגזית^ב שם היה סנהדרין של ישראל
יושבת ודנה את הכהנים ומי שנמצא בו פסול היה לובש שחורים ומתעמף
שחורים ויצא והלך לו ושלא נמצא בו פסול היה לובש לבנים ומתעמף לבנים
ונכנס ומשמש עם אחיו הכהנים אחת בדרום דתנן^ג בשבעה שערים היו
בעזרה ג' בצפון וג' בדרום ואחד במזרח שבדרום שער הדלקה שני לו שער
(ה) הקרבן שלישי לו שער המים שבמזרח שער נקנור^ד וישתי לשכות היו
שם אחת בימינו ואחת בשמאלו אחת לשכת פנחס המלכש ואחת לשכת
עושי חביתין^ה שבצפון ישער ניצוץ^ו בנין אכסדרה היה ועליה בנויה
לו על גביו ושם כהנים שומרים מלמעלה וליום מלמטה^ז ושלפנים הימנו
החיל שני לו שער הקרבן שלישי לו שער בית המוקד ותניא^ח חמש
מטבילות ועשרה קדושים טובל כ"ג ומקדש בו ביום ויכולן בקודש [על גג]
בית הפרוה חוץ מזו שהיתה בחול על גבי שער המים ובצד לשכתו היתה
ולא ידענא אי לשכת פרהרין בצפון ולשכת בית אבטינס בדרום או לשכת
בית אבטינס בצפון ולשכת פרהרין בדרום ומסתברא דלשכת פרהרין
בדרום הואי מאי מעמא מקדים קאי ומיסך את רגליו וטביל ואזיל לצפון
וגומר חפינה ואתי לבית המקדש^ט ועביד עבודה כולי יומא לבהדי פניא
מדו עליה והדר אזיל לדרום וטביל ונייה דאי אמרת לשכת פרהרין
בצפון מקדים קאי ומיסך רגליו ואזיל לדרום וטביל וגמר חפינה ואתי
לבית המקדש ועביד עבודה כוליה יומא להדי פניא מדו עליה והדר אזיל
לדרום וטביל ובעי מהדר ומזיל לצפון ומינת ומי טרח מטרחיני ליה
כולי האי אלמא לא מטרחיני ליה טפי דאי צדוקי הוא ליפרוש אי נמי
שלא תזוז דעתו עליו דאי לא תימא הכי נעבדינהו לתרווייהו בהדי הדדי
אי נמי תסגי ליה בחדא: ואמרו לו אישי כהן גדול וכו': לימא תהוי
תויבתא דרב הונא בריה דרב יהושע^י דאמר רב הונא בריה דרב
יהושע^י הני כהני שלוחי דרחמנא נינהו דאי אמרת שלוחי דידן נינהו

[illegible]

הכי

גב' סנא ללמוד חפינה. מוליכין אותו לבית חבטינס ששם הקטרת מאוי' לשדה פרהדריין. לישן שם: לשדה חבטינס. ללמוד חפינה: על גגה.

היה בית הטבילה מי מעיין היו באין לשם ברומה: **מסיבה**. נזכר
אבנים מעלות מגלגלות וסובבות במקף עמוד כמין עץ גלגל של
גמ: (ו) **לגג בית הפרוה**. לעלות
לה דרך המעיבה: **לשכס הבולה**.
על שם צור שכרו שם עולי גולה:
אחורי ספינה. ללשכת הגולה וללשכת
הגוים: **וגג שלשן שוס**. קירוי אחד
לשלשן: **שער הלדקס שער הקרבן**.
לא ידעתי למה נקרא שם כן: **שער**
ההמים. שבו מכניסין כלוחים של מים
של ניסוך כהן כן מפרש בשקלים
(פ"ו מ"א): **ועשרה קדושין**. ידיו ורגליו
מן הכיור: **בו ביום**. ביה"כ ולקמן
(דף לז). **ליף** להו מקראי וכולן בקדש
כדמפרש: **על גג בית פרוה**.
השיתה בגויה כהן עזרה מקודשת:
חוצו חוץ. טבילה ראשונה שאינה באה
בצביל יוה"כ שאף כל ימות השנה
ששנינו בפ"ג (דף לז): **אין אדם נכנס**
לעזרה אפילו טהור עד שטבול אל
טבילות הבאות מחמת יוה"כ צעינן
מקום קדוש דהכי כתיב בהו ורחץ את
בשרו במים במקום קדוש (ויקרא טו):
ווצר צביון ספינה. אלמא לשה יס
לו בדרום: **ומספכרל לשכת פרהדרין**.
שהוא יסן שם בדרום הוא אלל בית
הטבילת חול: **מאי טעמא מקדים**
קאי כו'. כשהוא משכים לבקר כל
שבעה עומד ממעטו: **ומיסק רגליו**
וטובל. הם על גב שער המים
שהיא על גבה צביון החומה מתוקן
בית טבילה חוץ ומעיין משוך שם
בצמח מעיין עיטס כלתמן (דף סח).
וכל המיסק רגליו טעון טבילה ליכנס
בצורה ואזיל לנפון ללשכתו השניה
ללמוד חפינה ואחי לבית המקדש
ועבד עבודה כוליה יומא דמתן
(לעיל דף יד). כל שבעת הימים הוא
חורק את הדס וכו': **לכדי פניא מרו**
עליה. להאמרין בריש פירקין: **ואזיל**
לדרום וטבל. על שער המים כריע
להאמר (ס) טהור שנפל עליו הזזה
טמאתו: **וניית**. הולך ושוכב בלשכת
פרהדרין אשר אלל בית הטבילה:
דאי אחרם לשכס פרהדרין. שהוא
יסן זה הוא בצפון ורחוקה מבית
הטבילה הטרחתו כל העמל
הוא: **מקדים קאי ומיסק רגליו**. דרך
כל המשכימן: **ואזיל לדרום**. לשער
המים: **וטבל וגמר חפינה**. הם

לעצמם שמי' לקבל עליו טורה המקדש ליפרוש מן ההכונה גדולה ולא יי' אילו אדם כבר טוב לנו לעטריחו כדי שלא מוזח דעמו עלי' לירעבד שמי' וכליטוימו צדי' הדדי: לימא סיפוי. מחנ' דקטני אתה ש' לעצמנה ינוהו וכו' ש'טוימונו ופסקא מניה דאם ודאם מדרד הנאה

מסורת הש"ס

(א) מדות פ"ה מ"ג ע"ש,
(ב) [מנחות כ"א: וע"ש
בבבא], (ג) תמיד כו. מדות
פ"א מ"ד, (ד) [תמיד כה:
מדד פ"א מ"ה], (ה) [לקמן
ל. לא. ע"א. זבחים יט:],
(ו) [לעיל יד:], (ז) קדושין
כג: נדרים לה:, (ח) [ג'ל
קרבנותיו ע"י צדק:], (ט) [ג'ל
קרבן], (י) ע"י מו"ט ד"ה
לשכת המדיחין.

הגהות הב"ח

(א) גמ' שני לו שער
(הקרבן) תז"מ ונ"ז
ק"ל הכבודות: (ב) שם
שנפון שער יתון וכמין
שם
אסדרה היה: (ג) שם
וליס מלמטה (ו) וסלפס
ממנה החיל תל"מ ונ"ז
ק"ל ופתח היה לו
לחיל: (ד) רש"י ד"ה
עולה לגג בית הפקודה:
(ה) ד"ה דלי לא מימא
הכי אלא לא שיעין
לטרומיה:

תום' ישנים

לשבת הפרוה ששם
מורחין עולה קרישם.
ביטו עולה העשייה
(ברישת) [בסוקמן] רבה
ממותח אלן בשלש
קמוטות הנגה מנוה
לשבת המלה ועל גבי הכנס
ו, ואין לו שבת הנלה
(דחלק) [דחלק] עמוטין ג'
מלה לכל דבר מפרה. רעיו
בצפון דתנן שש
אשבות. בדורס קריטין
קמיתתה גלי שבת הנלה
ופורו ומיטין, ואפסן
בדורס קמיתתה שש
דורס. וכו'. קר מוחלה
טולה דבסוקן דקמלה קר
לדורס ועביל [ויטין], אלמה
שש אמרס ישי גדל שש
ו, וי, [מנוסח] [מנוסח] [מנוסח]
גדס איפסכ. וו הגירסא
רחלס לרעיו עיקר
שדקן שס ריו מיטין אל
למנעסל. שש עיקר.
שס דקן שס ריו מיטין
קרינטס. צבדרי פניא דרו
עמיתורו. וכו' והאמו
עמיתורו סוכרי עקדס.
דקן א"ח ע"ה בתיב שדור
דריי גינהו. ו"ח והא
גדירס קרן קרן פניא ודס
[קרן] [קרישע] קרן דר שטור
דקן לו שטור דרמנא
ניסור וולא אשבות, ואמנא
אל שטור יל מחלק. קרן
לול אפסן ליל מלעסל
מדברי אמורס. וכו' ואי
יוגנע פניא בנכס תיענע [ג'
דקן] וכו'. וכו'. וכו'. וכו'.
אלמנע מן הארדורס יקן ל
מחבס שטור יל לוריסן מן
מדברי אמורס.

(א) [נדפס ל דר צה].